

ગૂજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કોમ્પીયુટર વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૨૪૦૮૦ વાર્ષિક

પુસ્તકનું નામ ગાંધી સંપ્રીત

વિષય ક્ર- : ૨-૧

પાત્રો.

પુરુષ વર્ગ,

નંદસેન ...	... નંદપુરીનો રાજા
દોર્ણસેન ...	... નંદસેનનો કુંવર
વૈલોચન ...	... નંદસેનનો પ્રધાન
રૂપસેન ...	... સતી પદ્મણી તથા ચંદ્રમુખીનો પીતા
પંખી ...	... પ્રધાનનો નોકર
પાંગા ...	... રાજાનો ખવાસ

સ્ત્રી વર્ગ

સતી પદ્મણી ...	... પ્રધાનની સ્ત્રી
ચંદ્રમુખી ...	... પદ્મણીની બહેન
ચારૂ મતી... ..	... પદ્મણીની તથા ચંદ્રમુખીની મા
મેનાં ...	... પંખીની સ્ત્રી સતોની સખી

દરબારીઓ, શિપાહીઓ, સામંતો સેનાપતી, જમાદાર, હવાલદાર,
દસીઓ, ચોપદાર, વગેરે, વગેરે.

નાટકનો ટુંક સાર.

અક ૧ લો.

ૐ શ્રી.

સુત્રધાર નટી.

૧—પ્રધાન પત્ની સતી પદ્મણીની વર્ણગાંઠના ઉત્સવમાં મંગળ-કળસવાળી કુમારીકાઓ સતીનું કલ્યાણુ મહાવા આવે છે. સતીને પદ્મણી આશીર્વાદ આપે છે, પ્રધાન વેલોચન તથા સતી પદ્મણીના સ્નેહી ભેડાનું સુખદ ચિત્ર.

૨—પંખી તથા મેનાં. હારય રસ, દેખાદેખી સોખ કરવા જતાં થતી રજેતી.

૩—રાજા નંદસેન નગર ચર્યાં જોવા નીકળવા છે તેવામાં રાત્રે સતીના સુવાસીત પરસેવાથી સુગંધી ચયેલા ચીર ધોવા ધોખી આવેલ છે. ધોખી પાસેથી વૃતાંત સાંભળી રાજા તે ચીર પહેરનારી ઉપર મોહીત થાય છે. અને ધોખીના કહેવાથી એ દિવ્યાંગના પ્રધાનની સ્ત્રી છે તેમ જાણે છે.

૪—રાજા નંદસેન વિવિધ અવસ્થામાં પોતાના મહેલમાં આવે છે પદ્મણી તરફના મોહને નથી શક્તી શકતો અને પ્રધાનને બહાનું કહાડી ખુદાર મોકલે છે. અને કામાંધ બની પદ્મણી પાસે અનિષ્ટ ઇચ્છાથી જવા નીકળે છે.

૫—પ્રધાનના ધરતી ચોડી કરનાર પંખીને રાજા લાગ્યેમાં કુંડળ આપી મહેલમાં દાખલ થાય છે.

૬—કામાંધ રાજા તથા સતી પદ્મણીનો વાદવિવાદ. પાપવાસ-નાથી અંધ થયેલ રાજાનાં કામ રૂપી પડળ ચતુરાઈથી ફર કરી સતી, સત્ય બોધથી રાજાની શુદ્ધિ રોકાણે લાવે છે.

રાજા પસ્તાઈ સતીનો ઉપકાર માની પુત્રી કહી પસલીમાં વીંટી આપી ચાલ્યો જાય છે.

૭—પ્રધાન આવે છે અને રાજાનાં કિમતી કુંડલ તથા સાલ પંખી પાસે જોઈ સતી માટે મનમાં શંકા લાવે છે.

૮—પ્રધાન સતીને દુષ્ટ કૃત્ય માટે અત્યંત શીટકાર આપે છે. પદ્મણીનાં વિનવણાં ઉલટીજ અસર કરે છે. રૂંવટે પદ્મણીને ધરમાંથી કાઢી મુકે છે.

અંક ૨ જો.

૧—સતી પદ્મણી પીયરમાં આવી માતાને પોતાનું દુખ કહી સંભળાવે છે.

૨—રૂંવર કિતિસેન પોતાની પત્નિ ચંદ્રસુખીનું આજ્ઞ વાળવા સાસરે આવેલ છે. પ્રેમી જોડાનો પ્રેમમય પ્રથમ મેળાપ.

૩—પ્રધાનનો વધતો જતો જોશ, પોતાના ધરમાંથી પદ્મણીને દરેક વસ્તુને અગ્નીમાં બાળી નાંખવાનો પંખીને હુકમ પાછળથી બાંગાની ગમ્મત.

૪—પ્રધાન દરબારમાં રાજાના સિંહાસન ઉપર બેસી વાદવિવાદ ચલાવી નંદસેનનાં દુષ્ટ કૃત્યની, ભરમમાં ચેતવણી આપે છે. રાજા નિશ્ચય કરે છે કે શીકારના વહાને પ્રધાનને લઈ જઈ પ્રધાનના મનનો જોશ કાઢી નાંખવો.

૫—પદ્મણી પીયરમાં સ્વામી બકતી કરે છે. તેનો પિતા, રાજા તથા પ્રધાન આવવાના સમાચાર આપી કરેલા સંકેત જાહેર કરે છે.

૬—રાજા તથા પ્રધાન શીકારે નીકળ્યા હતા તે પદ્મણીને પીયર આવ્યા છે, પદ્મણીનો પિતા રૂપસેન અને તેના ભાઈ

આતો તથા નંદસિંહ પ્રધાનના મનમાંથી બેઠમ કાઢી નાંખવા પ્રયત્ન કરે છે તેમ તેમ બેઠમ વધારે મળજીત ચાલે.

૭—પદ્મણી તથા પ્રધાનનો વાદવિવાદ. છેવટે ન ખમાઈ તેવો તિરસ્કાર કરી પ્રધાન ચાલ્યો જાય છે સતિ પદ્મણીની દુઃખે ખાત્રી થાય છે કે દાષપણ દિપાચી પતીનો પ્રેમ પાછો થવાનો નથી તેથી તેને પોતાના રૂપ ઉપર ધિક્કાર છુટે છે અને તે રૂપને રાખમાં રાખી રંગદોળી જોગણુ થઈ વનમાં ચાલી જાય છે.

૮—પણી પણી દાશીય કરવા છતાં પ્રધાનના મનનો બેઠમ નથી ખસતો તેથી રાજા નિરાશ ચાલે, થાકી જવાથી પ્રધાનના જોળામાં માથું મુકી નિદ્રા વશ થઈ જાય છે પ્રધાન આવેશમાં રાજાનું ખુન કરે છે. ત્યાં યોગી વેશે પદ્મણી આવે છે રાજાનું શબ જોઈ રૂદ્ધ કરે છે પ્રધાન તેને શીટકાર આપી, ત્યાંથી જવા કહે છે પદ્મણી જતી નથી સેનાપતી તથા શીકારી દુકડી આવી પહોંચે છે પ્રધાન છુપાઈ જાય છે. અને ખુની તરીકે પદ્મણી યોગી વેશે રૂદ્ધ પકડાય છે.

અંક ૩ જો.

૧—પ્રધાનનું જયજીત તથા ચળવિચળ મન. છેવટે પદ્મણી પહેલાં કુંવર પાસે રજુ થઈ પ્રપંચ ભરી મુક્તી કરવાનો નિશ્ચય કરે છે.

૨—કીર્તીસિંહ અને ચંદ્રમુખીની રસમય રમત. ત્યાં પ્રધાન ટાંચ કરી વીહ્વળ મને આવી રાજાની ખબર પુછે છે એટલામ સેનાપતી આવી રાજાના ખુનની ખબર આપે છે કુંવર શ્રેષ્ઠે થઈ ખુનીનો ન્યાય કરવા જાય છે.

—આય. પદ્મણીને દેહાંત દંડની સજા. ચક્રચંદ્રમુખી યોગી વેશે પદ્મણીનાં લક્ષણ તેમજ રીતભાત જોઈ ચેતી જાય છે કે તે પુરુષ નથી પણ સ્ત્રી છે અને ખુની તે નથી તેની ખાત્રી કરી આપવા કીર્તીસેનને કેદખાનામાં લઈ જાય છે.

૧—મરણની ઝડીકને લીધે, પદ્મણી છેલ્લો ધડીએ પ્રધાનને ઉઘાડે પાડી દે તેવી ઝડીકથી પ્રધાન પદ્મણીને કેદખાનામાંથી નસાડી મુકે છે બંધીખાનામાં કુંવર તથા ચંદ્રમુખી આવે છે અને રાજનું ખુન પ્રધાને કર્યું છે એમ ખાત્રી થયાથી તેને પકડે છે.

૨—સ્તામાં યોગી વેશે પદ્મણી બંધી ખખર જાય છે. અને પતીને બદલે પોતાનો જીવ આપી પ્રધાનને બચાવવા જાય છે.

૩—ખુનનું કારણ પુછતાં પ્રધાન નંદસેનના વ્યભીચાર માટે કહે છે. કહે છે. પ્રધાન માનતો નથી છેવટે જો રાજા જીવતો થાય તે સતી છે એમ હું માનું એમ પ્રધાનના કહેવાથી પદ્મણી સતી. ત્વના જીવસામાં આવી સત્યતા સાક્ષી સુર્ય નારાયણની સ્તુતી કરે છે પ્રધાનનો જોશ ટળે છે સતીનો મહીમાં ગવાય છે છેવટે સત્યનોબચ અને આનંદ આનંદ.

॥ ॐ श्री परमात्माने नमः ॥

सुत्रधार—

१

ॐ श्री परमात्मा कल्याणु करो
स्नेहे करुणाणु आबु धरो
विघ्न समुणां नाथ हरो—ॐ श्री
आप कृपाये काम भीकुंहुं
नाटय नवीन करवा
कार्य सश्रम करवाने दयाणु
दृष्टी दयाशी भरो—ॐ श्री.

नटी—

२

हती प्रधान पत्नी पद्मणी
सती पतीव्रत पाणती
शीलपतीये ... सुलक्षणी
कुल विधारणी मणी—हती
नंद राज मोह पाभी, संन्याया सती भुवने
अतुर सतीये व्याधयी दीधुं ज्ञान
रही शीलवान. सुशीला—कुल विधारणी
वात शुणी बालमे वस्यो जेहम जीरो अंतरे
सत्यना साक्षी प्रभु, सविताये राजी विपत्ती—कुल

नटी—

३

कुम कुम पाय धारीरे, इम कुम गय नारीरे,
कामण काय वेदीरे, अवयव कुल श्रेणीरे—कुम कुम
बाब दीवडी आदरणी शी यण्डे,
दीय नयनी अगमगती शी बण्डे

આંખ અંજન સારે

શીરપર ઝારી નેજન મદનળીરે—કુમ કુમ

કુમારીકાવ્યો—

૪

હારે મંગળ સમયેરે શંકર સ્મરીયે

હારે પતી પતીવ્રતા પ્રાણ

શામ સુંદરનું સર્વદા ભેય કરીયે—હારે મંગળ

પ્રેમ પરસપર અતી સતી પતીનો,

અવિચળ રાખો અખંડ,

દોષ વિશ્વ નવદમે

રસીક રમણ રમે ભીડી નીજ ભુજ દંડ—સ્મરીયે

કુમારીકાવ્યો—

૫

કસ્તુરીના જેવી સુરાસ વ્યાપો

સૌમીયો જેવો સુત ધણ આપો

ભક્તિ પતીની હૃદય શુદ્ધ સ્થાપો

શક્તિ સતીનાં સઉ કષ્ટ કાપો

પદ્યમણી—

૬

આવોજીવહાલા રસીક મોહન મલપતા આવો આવો—

મારા નેત્રના રતન જીવના જતન

મીઠા મહેરામણ બાવો મન બાવો—આવોજી

પ્રીતીની પ્યાસી આ દાસી વીલાસી હો

પોપણ પ્રીતી ઝરણે

મે અરધું આ ચીત મારું આપ ચરણે

ઝરણાંગત શોભાવો—આવોજી

પદ્યમણી—

૭

સ્નેહની નદીઓ હૃદયમાં

વહાલ વહેળા આવી ઉભરાય

વૃષ્ટી સૃષ્ટી પર થાય

સ્નેહમય સંસાર જાણાય
ખીજ રોષાંવાં સ્નેહનાં, સ્નેહ ભુમિની મહાંય
ઉગ્યાં તરવર સ્નેહનાં, ફળ સ્નેહી સોદાય
રસ અમૃત સ્નેહે પીવાય
સચ્ચીદાનંદ કંથ દેખાય—સ્નેહની

૮

કુમારીકાવ્યા—છોડો નાણુક બંધ બંધી બળવંતજી
પદ્મણી—આ કેટી કંથજી
કુમારીકાવ્યા—છોડો કેસરી સામાન આપ શુભ
સુતરની તાંત જેમ, હાથીને હાથ તેમ,
કામળ આ બંધજી—છોડો
ઘેર્યા યુવતી યુથે આજે,
આવીને છો હવે સ્ત્રીના રાજે,
પ્રીતીની જેડી જડી અંગ સાથ
તુટે કેમ ગુણવંતજી—સુતરની

પદ્મણી—

૯

સાદ્યબા રંગ આવોને ખાણીયે
આવો આવોજી આમ મહારા અંતર આદામ—રંગ
ચાલો રસીક ખેલ ખેલીયે
લઘ પ્રિતીની લહાણ ચાલો રસીક ખેલ ખેલીએ
રેલ છેલ રસની રેલાવીએ
વૈસાચન—છો પ્રીતી તીપુણ પ્રાંચ પ્રાણ
સુખણ—રંગ આવોને

દાસીઓ—

૧૦

સપડયા શાણુ શોખ મારતાં
પંખી—છી
દાસી—દેખાદેખી કરી
પંખી—છી

દાસી—માણવા જતાં

પંખી—છી

દાસી—ચાલી છોકાછોક નેરથી

પંખી છી—સપડાયા

પંખી અરર છી

મેનાં—ખેતો શાખ છે

પંખી—છી

મેનાં—દેખાદેખી કામ જે દુરખ કરવા જાય

ઉલટું ચાહું વેતરે આખર ખત્તા ખાય

પંખી—આક છી આક છી આક છી

દાસીએ—વાહવા—વાહવા વાહવા—સપડાયા

નંદરાજ—

૧૧

તનને તનમનાટ લાગ્યો તરશ્મીનો

મોહ જાગ્યો મનમાં માતુંનીનો

તનને

પહેલું મૃગમદ મહેકે મુકાયું માન

ખીબું રૂપ વર્ણનથી ખેંચાયું ધ્યાન

ત્રીબું તુંજ ગણનાએ સુમાવ્યું જ્ઞાન

ચોથું ચતુરા ચાહે ભુલાયું જ્ઞાન

તનુન

રાજા—

૧૨

પ્રેમ મુતિ છે જડાઈ

પ્રેમી દૃષ્ટે—પ્રેમ

નજરે તરે છે પ્યારી નવાં રૂપ ધારી ધારી

હસતી કાંતી મીડી

પ્રીય વદને—પ્રેમ

પ્રધાન—

૧૩

મણીધર મુરલીથી રીઝવો

નૃપને પ્રિય વચને વશ કરવો—મણી

૧ પ્રસન્ન મન મણીધર મણી દેપણ

કરે કોપ તો અંગ ડસે
ભૂપાલ પળ સુખપાલ સુવાડે
દાણે શત્રુ થઈ પ્રાણ હરે
ભોરીય સમ ભૂપાળ સમજવો—મણી

સખીઓ—

૧૪

મહાલે મદને મદમાતી મળી માનની
પ્યાસી પ્રીતમના પ્રીતી પાનની—મહાલે
પ્રિયતમ આત્મા પાળવી, મનન કરે એ મંત્ર,
સદાચરણથી સર્વદા, એ ચલવે ધરતંત્ર,
મધુર વાક્ય મુગ વાસ મુખ ખેંચી રહો
લલીત લજ્જા શણગાર શું લેંચી રહો
અતી આતુર એ ધર્મ ધ્યાનની—મહાલે

પદમણી—

૧૫

મન જૂલાવે મન લોભાવે મન ચક્ર ડાળે ચડાવેજી
શુદ્ધ પવિત્ર નિરમળ આત્મા કાઢવે રંગદોળાવેજી
જોવાનું તે નવ દે જોવા નહીં જોવાનું ખતાવેજી
અમૃત મૂકી વિષને વળગે નકરે મહી રાજાવેજી
વાર વનિતા વિશ્વ મહી છે, કોઈ ગોરી કોઈ કાળીજી
ત્રપ્તી છે સંતોષ મહી નથી સુખકર વૃદ્ધા બાળીજી—મન

પદમણી—

૧૬

આ સ્વપ્ના સમ સંસાર, સમજી લ્યોને શાશ્વત,
દુર્લ્લભ માનવ અવતાર, અવની મહી આ રાણા
બાળપણ રમતાં ગુમાવે,
જુવાનીમાં લપટપણ ભાવે
વૃદ્ધપણાએ જીવ લોભે તણાએ રહે નહીં કીરતારરે—આ
મરણ શ્વાસ જીવ ચાલુ થાએ,
ફેલ્ય કુડાં નજરે ઉભારાએ
પીગય ભારે, પરતાય પાપી ત્યારે આંધ્ર વહે ચોધારે—

અરમતી—

૧૭

વિભુ જાડિં હું બલ
લખ લાખ લાખ આવારણાં વિશ્વાવારે—વિભુ.
લક્ષ્મી સમી પુત્રી દીધી સુખી કરી અપાર
માયું હવે નાથ એટલું
રાખો અવિચળ જોડલું હે કિરતારે—વિભુ.

પદ્માણી

૧૮

આવ્યું વાદળું વિપત્તિનું સતી શીરે હરિ,
નાખજો વિખેરી, વિભુજી દિલે દયા ધરી—આવ્યું.
બીડ લાંબન બીડ લાંબજો, દાતા દીન દયાળ.
કરુણાળ કમળાપતી, સત્યતણા પ્રતિપાળ
નથી વૃત્તિમાં વિકાર, થયો સ્વપ્નેએ જરી.
શુદ્ધ ચિત્તથી પતિ સેવા પ્રભુ ગણી કરી—આવ્યું.

અંદ્રમુખો—

૧૯

બહાલી આહેલી વીસડન કદીયે પ્રેમ
બાળપણનો નેહ જુલું કેમ ?—બહાલી
રમતાં રમત ગમત કરી નીચદીન
વીવીધ ખેલ નીરદોષ ખેલતાં
નજરે તરે સખીએ સ્વપ્ન જેમ—બહાલી.

સખીએ—

૨૦

હીચે હીચાળે નવેલડી રસ વેલડી

અલખેલડી—હીચે

મણીયે મઠી, હીરલે જડી વિધિયે મડી

મદ મેલડી—રસવેલડી

મન મોહીનીથી મોહી સુરજ જાળીથી તું મું જુએ

તજ પદ્મણી પત્ની તણી નથી ખેન જાન જુએ તું

આ તારણીના તેજ આગળ તોલ તારો તું ખુએ
કીરણે સતાવે કેમ તું ખસ સાંભળીશ મુખથી શુંએ
કરમાય છે કુમળી કળી છળી છલકી—રસ વેલકી—લીચ

સખી—

૨૧

સખી ખોલ ધુંધટડો

અંદ—છાડને છોડો

સખી—વાહ શું મુખ મંદકાય—સખી૦

હાલાસંગે રમીલેરંગે, મદમાતું આ જોખનીયું છલકાય—સ.

અંદ—શરમે બાહ તું બીડાઈ

સખી—ક્યાંથી સ્વાર્થ સરાય

અંદ—ચપાવલી તું ચડમાં

સખી—લાડકી બડમાં અંગે અંગે હિસારાય—સખી૦

અંદમુખી—

૨૨

ખીલતી હતી એક કળી કુમળી,

રસધી છલકાતી હતી કુપળી,

✽ ✽ ✽

પ્રસરી મુગંધી ચોપાસ બણી

✽ ✽ ✽

સમતા ભમરા લોભે તે બણી

પતંગ સમ ગંધુતી મદની બરી.

✽ ✽ ✽

દરકાર નકરતી કળી એ બરી

નીજ હાલમાં મરત રહેતી અતી

જોખન મદમાં મદમાતી હતી

✽ ✽ ✽

એક સમે આવ્યો નવિન, જમર ચતુરે રસ જાણુ
રસિક તણા ચુંગરવે, કળી બની ચલતાન
રસ ઉરમી ઉછળી ઉરે ઉતરિયું અભિમાન
પ્રેમ વશે પરવશ પડી, ઇચ્છે પ્રીતીનું દાન

અંદરુખી

૨૩

પ્રીતમ પ્યારાની પ્રીતી ઉર જાગી
જહાલા હૃદેરી લાલાની લગની લાગી
નવી દ્રષ્ટી ખીલી છે રસાળી

કીર્તી—સ્નેહી સુદી આવે મેં નિહાળી

પ્રેમ પ'યે પળી
સંજે મળી
સુખ સ્વર્ગનાં હું પામી
મળીયા સલુણા સ્વામી
પ્રેમે પુનઃ કરું હું પ્રભુ ગણી
રંગીલા—રસીલા—છાંખીલા તણી

ચિત્ત કામણુ કટારી વાગી—જહાલા

વારાંગનાઓ—

૨૪

આવો હિમંગ ભરી મદ ભરી સહુ જહેની ઉલ્લાસથી આવો
આવો રમજુમ આ હુમ હુમ આ પગલાં નાણુકે લન્દીને
ઝંઝર વાગે જણુચણુપ્રેમે આવો ગાઓરી,
પ્રિતિ મનમાં ભરી—કીરતી હૃદય ભરી,
રાગ પ્યારા રંગીની ભરી—અરી સરવે ડાં,
તન મનથી હેવે તાઓ ઘણો—આવો

પદાણી

૨૫

હું પિયુતા પાય
પુણું નીત્ય આ તનથીલજ ધાય—પિયુતા

નહારા મોહન જીવનું જીવન

સેવે સ્વર્ગ સધાય—પિયુના

પદ્યો—

૨૬

કર્મ વણા સંનેગથી નીરમાણ થએલું આપરે

જ્ઞાને દોશ દહ્યે ખીનતે,

સીતા સરીખી સાધવી સ્વામીએ કાઢી વન

દમયંતી વીણુ કારણે, અપરાધી હરી પતી મનરે—જ્ઞાને

વાંક નહી વાસમ લણે, દેખુ હું તલભાર,

ક્યાં પાપ પેલે ભવે, પ્રગટયાં આ અવતાર,

સુખ દુખની વાદળી, આવે ને ઊડી જાય

પશ ભજુ ધીર રાખવી, સંકટ સમય સદાયરે—જ્ઞાને

નાયકા—

૨૭

રસ બીન બીન આજ નયેના તેરે

કા સંગ જાગે, અનરાગે રસપાગે સખરેન—રસ

ટીકા છુટયો ઐર હાર તુટયો, કાકો જોખન

કરત સયેન બયેન ચતર સુધડ નયેન—રસ

નાયકા—

૨૮

મોરે બાંકે સીપૈયાં વાઈ દીસો જાન

તોરે નયનેકે જાન કરે જાન પરજાન—મોરે.

ગોરી ગોરી સુસ્ત મોરી, બારા બરસકી હું નાર

આ નટખટ બારા બરસકી હું નાર

નાજુક જોખનવા, કાંપે ચે મનવા

હાય મોરા જીયા મલરાય

કહા માન... આ નાજાન... મોરે.

રૂપસેન—ગંગાજળ નિરમળ સમુદ્ર, શુદ્ધ પવિત્રજ્ઞ સ્નાન.

તેવું કુળ ને માહરં, (તો) પડ પાસા પોખાર,

***

રાજા—હંસ ગયો સરોવર તીરે, દીકું અમૃત વાર

પીધા વિષ્ણુ પાછો ફર્યો, (તો) પડ પાસા પોખાર

***

પદ્માવતી—સત્ય ગુફે ને સાધવી, ધરા ન કીલે કાર

તે ગુણ હોયે મુજ મંદી, (તો) પડ પાસા પોખાર

***

નાગ મુખે અમૃત ઝરણુ ચાર કને બંડાર

કામી પાસ રહે કામની, (તો) પડ પાસા પોખાર

હો આખો સર્વદા, ઉત્તમ ફળ દેનાર:

અશ્વત્થ હરે નહીં (તો) પડ પાસા પોખાર

***

કમળ વિભોક્ષીને, અમર ગયો તે કાર

પણુ અડક્યો નહિ (તો) પડ પાસા પોખાર

***

|| સીતા દ્રોપદી, સતી ખરી નીરખાર

તેત ને માહરં (તો) પડ પાસા પોખાર

***

આગળ ને ધરે, ઉત્તમ જોજન સ્નાન

વિષ્ણુ હરે નહીં (તો) પડ પાસા પોખાર

